

زندگی رپر معروف به صحنه نمایش در کیش رسید؛

«خماری» بارگه‌هایی از زندگی «مهیار»

این روزها نمایش «خماری» به کارگردانی رامین معصومیان در شهرهای مختلف روی صحنه می‌رود و مهیار ساعدی؛ رپر، در این نمایش رگه‌هایی از زندگی خود را روی صحنه اجرا می‌کند. این نمایش در هتل پانارومسای کیش هم به روی صحنه رفت. خماری قرار بود طی دو روز به روی صحنه رود اما به دلایل نامعلوم و علی‌رغم استقبال هنر دوستان کیش روز دوم آن کنسل شد.

چنین اتفاقی برای او افتاده است. مهیار ساعدی (کارگردان) و صدرا می‌کنند (بازیگر) با این نمایش شروع کردند. اما در همان روز اول تمرین به اندازه‌ای با او به تعامل رسیدیم که فکر می‌کردم اصلاً ۴۰ شب تمرین قبل لازم نبوده است!

هر دو حرفه بازیگری و خوانندگی داشتیم. قصد دارم هر دو را در کنار هم پیش ببرم. اگر از نمایش خانگی یا سینما هم پیشنهاد بازی داشته باشم که سلیقه‌ام باشد، صد در صد قبول می‌کنم. تجربه بازی در مقابل دوربین را نداشتم اما فکر می‌کنم کار راحت‌تری نسبت به بازی روی صحنه تئاتر باشد. مهیار ساعدی در پایان به بازتاب مخاطبان پس از تماشای نمایش «خماری» اشاره کرد و افزود: مخاطبان به من لطف دارند. تمام کامنت‌ها در سایت تیوال و صفحات مجازی مثبت است. تا به حال کسی کامنت بدی برای من ارسال نکرده است. در این چند شب که اجرا داشتیم کسی به من نگفته بودم و هیچکس روحمه من را خراب نکرده است. شاید یک وقت‌هایی تماشاچی‌ها کمی بی‌انرژی باشند اما تا امروز خوب بوده است. در کل اینکه مخاطب باید بگوید که من از پس این کار برآمده‌ام یا خیر!

شود. صدرا فقط ۳ روز برای این نمایش تمرین کرد. اما در همان روز اول تمرین به اندازه‌ای با او به تعامل رسیدیم که فکر می‌کردم اصلاً ۴۰ شب تمرین قبل لازم نبوده است!

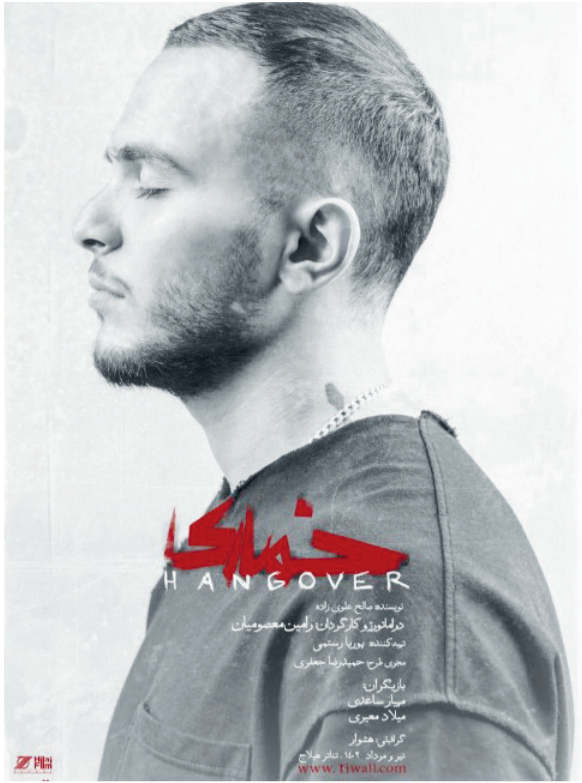
مهیار ساعدی؛ بازیگر اصلی این نمایش که چندین قطعه از پرطرفدارترین آهنگهای خود را روی صحنه با نواختن پیانو و چگونگی حضورش برای بازی در این نمایش گفت: از بچگی به بازیگری علاقه داشتم و احساس کردم که شاید بتوانم از پس آن برایم. تا اینکه نمایش «خماری» به من پیشنهاد شد و بعد از مشورت با تهیه‌کننده‌ام حمیدرضا جعفری و امضای قرارداد شروع به تمرین کردیم.

مهیار اضافه کرد: در مورد صدرا سبحانیان هم باید بگویم که از ابتدا قرار نبود این بازیگر در نقش «صدرا» بازی کند. بازیگر دیگری بود که من ۴۰ شب با او تمرین کردم و بعد طی اتفاقاتی قرار بر این شد که صدرا جایگزین بازیگر قبلی

مراحل تمرین قسار گرفتیم، به حدی این کار برای من سخت بود که فکر می‌کردم نمی‌توانم از پس آن برآیم. وی ادامه داد: اما به هر حال کار پیش رفت و هر چه که جلوتر می‌رفت، من می‌دیدم که در این نمایش جای یک بخش‌هایی از زندگی خود من خالی است، چون نمایش موزیکال است و با اضافه کردن یکسری از واقعیت‌هایی که در زندگی من افتاده، می‌توانست جذاب‌تر شود.

ساعدی (مهیار) در مورد اینکه خط داستانی نمایش «خماری» تا چه اندازه با واقعیت زندگی او مطابقت دارد، گفت: نمی‌گویم ۱۰۰ درصد نمایش، اما شاید ۸۰ درصد آن زندگی واقعی خود من است. نمایش در ابتدا چیز دیگری بود اما ما در بخش‌هایی از جلسات تمرین با آقای معصومیان به خاطر گویی می‌پرداختیم، در حین بیان خاطر‌ها آقای معصومیان می‌گفت جاساد که در لحظه‌های نمایش این خاطر‌ها بیان شوند.

بازی مهیار ساعدی و صدرا سبحانیان روی صحنه می‌رود. مهیار ساعدی؛ بازیگر اصلی این نمایش که چندین قطعه از پرطرفدارترین آهنگ‌های خود را روی صحنه با نواختن پیانو و چگونگی حضورش برای بازی در این نمایش گفت: از بچگی به بازیگری علاقه داشتم و احساس کردم که شاید بتوانم از پس آن برآیم. تا اینکه نمایش «خماری» به من پیشنهاد شد و بعد از مشورت با تهیه‌کننده‌ام حمیدرضا جعفری و امضای قرارداد شروع به تمرین کردیم. زمانیکه در

بازی مهیار ساعدی و صدرا سبحانیان روی صحنه می‌رود. مهیار ساعدی؛ بازیگر اصلی این نمایش که چندین قطعه از پرطرفدارترین آهنگ‌های خود را روی صحنه با نواختن پیانو و چگونگی حضورش برای بازی در این نمایش گفت: از بچگی به بازیگری علاقه داشتم و احساس کردم که شاید بتوانم از پس آن برآیم. تا اینکه نمایش «خماری» به من پیشنهاد شد و بعد از مشورت با تهیه‌کننده‌ام حمیدرضا جعفری و امضای قرارداد شروع به تمرین کردیم. زمانیکه در

فیلم پروین؛ بازآفرینی هویت زن ایرانی

مریم تاجیک - منتقد سینما

گروه فرهنگ و هنر- فیلم پرتره‌ای زیبا از زندگی نه‌چندان طولانی این شاعر نامی ایران است. تنها اثر سینمایی از زندگی یک شخصیت زن هنرمند معاصر ایران که کمتر مورد توجه فیلم‌سازان قرار گرفته است.

فیلم سینمایی «معجزه پروین» که بعداً به «پروین» تغییر نام یافت، نخستین فیلم سینمایی بیوگرافی از زندگی شاعر نامی ایران «پروین اعتصامی» است. این فیلم به کارگردانی فیلم‌ساز پر سابقه تلویزیون، محمدرضا ورزی و تهیه‌کنندگی محمدرضا شش‌رغی نیا ساخته شده است. داستان این فیلم مربوط به گوشه‌ای از زندگی پروین اعتصامی از معدود شاعران زن دوران معاصر است. فیلم از زبان برادرش ابوالفتح اعتصامی روایت می‌شود و ماجرای ازدواج، طلاق و کمی از حضور وی در محافل ادبی را نشان می‌دهد. اینکه چطور پروین اعتصامی با آن روحیه لطیف و شکننده خویش تن به زندگی با یک نظامی دوران پهلوی می‌دهد. ازدواجی که دوام چندانی نداشته و با جاری شدن صیغه طلاق فیصله می‌یابد. پروین پس از جدایی از همسرش، به خانه امن پدری بازمی‌گردد تا فصلی نو در زندگی‌اش رقم بخورد. بازگشت پروین به خانه پدری، مصادف است با چاپ دیوان اشعارش و حضور در عرصه‌های فرهنگی و هنری که بیشتر او را با عرصه روشنفکری آشنا می‌سازد. او از جمله زنانی است که می‌کوشد برای حضور در عرصه هنری دوران پهلوی، بارها خود را ثابت کند تا بلکه این تابوی ناتوانی زنان ایرانی شکسته شود. او در جامعه مردسالارانه آن روزهای پهلوی که تنها زن را عنصر زاد و ولد می‌دانستند، از حالت انفعال خارج می‌گردد و با حضور پررنگ خود در جامعه این بازی از پیش تعیین‌شده را برهم می‌زند و تصویری بدیع و تازه را در تاریخ معاصر ایران ثبت می‌کند. تصویری که تا سال‌های سال جامعه روشنفکری ایران از بیان آن آبا داشته و تلاش می‌کرد این شاعر زن ایرانی را در گمنامی نگه دارد. فیلم پرتره‌ای زیبا از زندگی نه‌چندان طولانی این شاعر نامی ایران است. تنها اثر سینمایی از زندگی یک شخصیت زن هنرمند معاصر ایران که کمتر مورد توجه فیلم‌سازان قرار گرفته است. محوریت اصلی فیلم یک زن است. شخصیتی که می‌کوشد بازنمایی درستی از یک زن ایرانی نشان دهد. زنی متین، نجیب، اصیل، مهربان، بارو حیه آرام و لطیف که با حضورش به زندگی سرد و بی‌روح باقی جان می‌بخشد و آنان را غرق در آرامش می‌کند. پروین، تنها نهاد یک زن شاعر نیست؛ بلکه نماد زنی است که در دوران خفقان پهلوی، هویت زنی ایرانی را بازآفرینی می‌کند. او چنان در محافل ادبی خوش می‌درخشید که در نهایت نه تنها توجه مردان را به خود و توانمندی‌های زنان جلب می‌کند، بلکه از آنان هم پیشی می‌گیرد.

پروین یادآور این نکته است که زنان ایرانی در صورت محیا شدن بستر لازم قادر خواهند بود تحولات شگرفی را در عرصه‌های گوناگون سیاسی، اجتماعی و فرهنگی را می‌آفرینند. پروین یک فیلم آبرومند و استاندارد است که قصه و روایتی سرراست و منسجم، از زندگی شخصی و هنری این بانوی شاعر ارائه می‌دهد. فیلم گرچه در پرداخت شخصیت‌های فرعی چون گلین، علی‌اکبر دهخدا و... ضعیف عمل کرده است اما به شخصیت پروین به‌درستی پرداخته شده است و کارگردان به‌خوبی مخاطب را با خود همراه می‌سازد. استفاده از بازیگر کمتر شناخته‌شده به‌جای شخصیت پروین از نقاط قوت کار است که مخاطب را برای کشف این شخصیت کنجکاو می‌سازد. پروین می‌تواند نماینده و الگوی موفق در عرصه هنری و اجتماعی برای نسل جدید زنان ایرانی باشد که چطور می‌توان هم‌طبع زنانه خویش را حفظ کنند و هم در عرصه‌های گوناگون اجتماعی و هنری حضوری فعالانه داشت. زنی که برای طی کردن مراحل ترقی تن به ارتباط با خاندان پهلوی نمی‌دهند و می‌کوشد خود به شیوه‌ای مستقل، جایگاه خویش را در عرصه هنری و ادبی کشور تثبیت کند. پس از سال‌ها پرداختن به زندگی و بیوگرافی یکی از هنرمندان نامی ایران به‌ویژه زنان افتخار آفرین ایران خود به‌تنهایی اتفاق مبارکی است. چراکه این می‌تواند کورسوی امید برای توجه به هویت اصیل ایرانی-اسلامی در عرصه فیلم‌سازی باشد. سینمای کمی می‌تواند نویدبخش فاصله‌گیری از سینمای رئالیستی چرک باشد و قصد دارد گوشه چشمی به نام‌آوران و هنرمندان فراموش شده این مرز و بوم بیفکند.

رقابت برای مردن با «گیوتین» در یک ناکجاآباد!

وی درباره تعداد بازیگران این نمایش افزود: «گیوتین» ۱۲ بازیگر دارد. یک نکته متفاوت درباره اجرای این اثر حضور یک نوازنده-بازیگر در کار است و موسیقی که بخشی جدانشدنی از نمایش است. ذوالفقاری درباره موضوع نمایش «گیوتین» توضیح داد: داستان درباره شهری است که مردم پول می‌دهند تا از گیوتین استفاده و کشته شوند. برای خرید فیش و مردن با گیوتین رقابتی بین مردم شکل گرفته است تا اینکه یکی از مشتری‌ها نویسنده‌ای را اجیر می‌کند تا داستانی از زندگی‌اش بنویسد و ورود نویسنده

به شهر و مواجه شدن با این اتفاقات موقعیت درام نمایش را شکل می‌دهد. کارگردان «گیوتین» یادآور شد: نمایش به شکل واضح اثری نمادین است و مقصداری نیز به بخش‌های جامعه‌شناسی و روانشناختی در کار پرداخته‌ایم. وی درباره ویژگی‌های طراحی‌های این اثر نمایشی گفت: برای طراحی لباس سعی کردیم موقعیت زمانی و مکانی خاصی را القا کنند و تنها مشخص شود که درباره امروز صحبت نمی‌کنیم. دکورمان هم کاملاً مینی‌مال و متشکل از سازه‌های مکعب و مکعب‌مستطیل است و تمام موقعیت‌ها

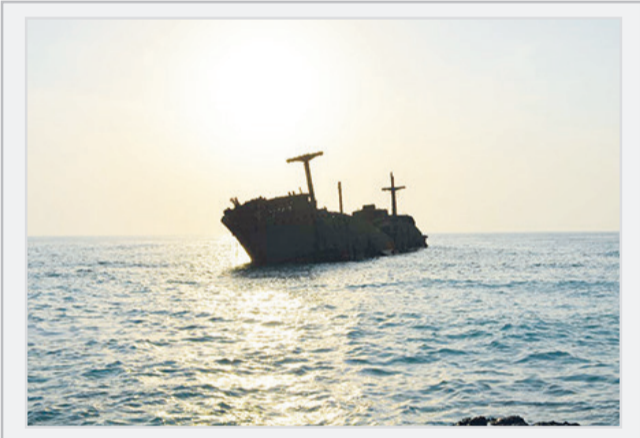
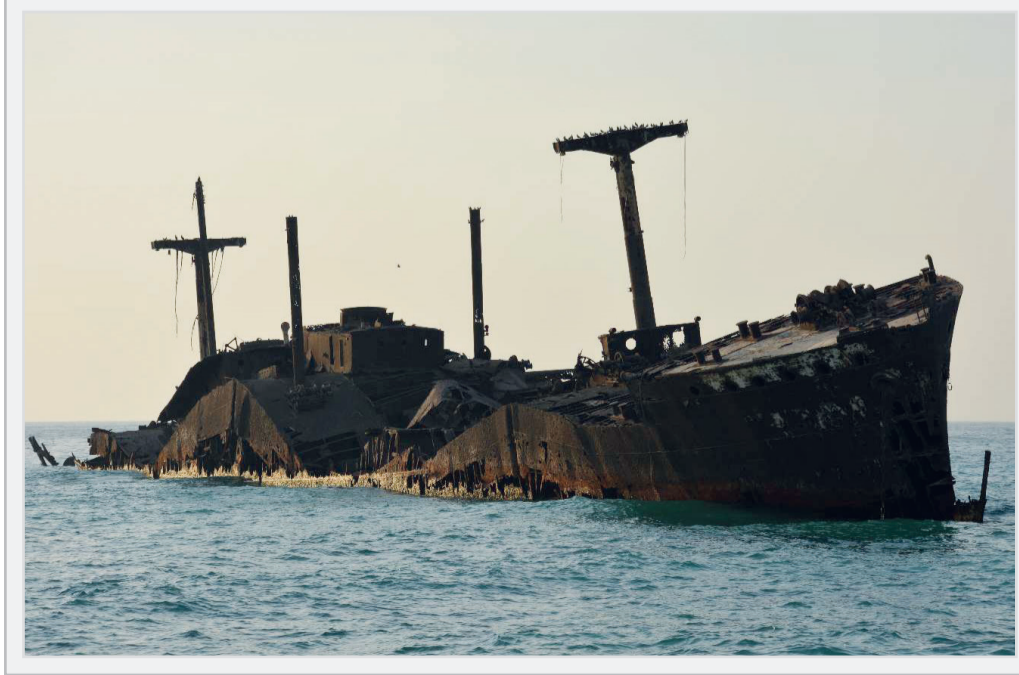
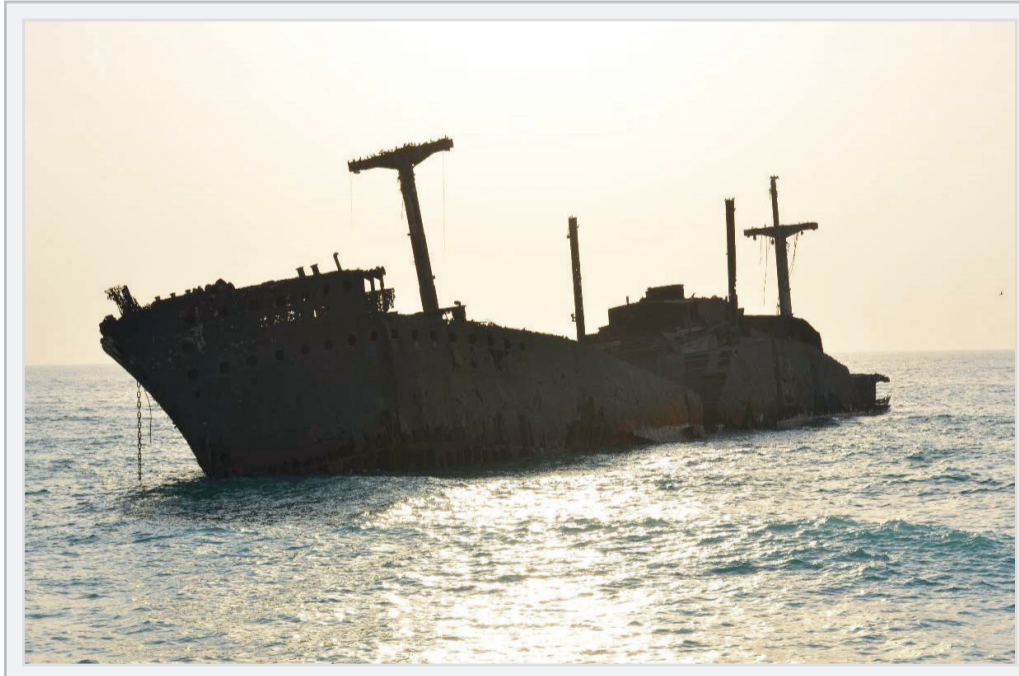
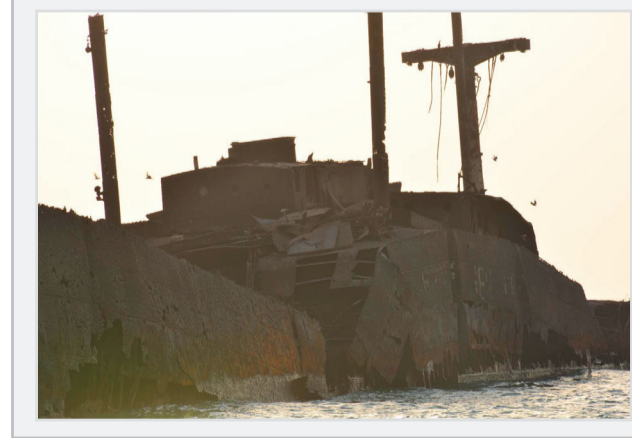
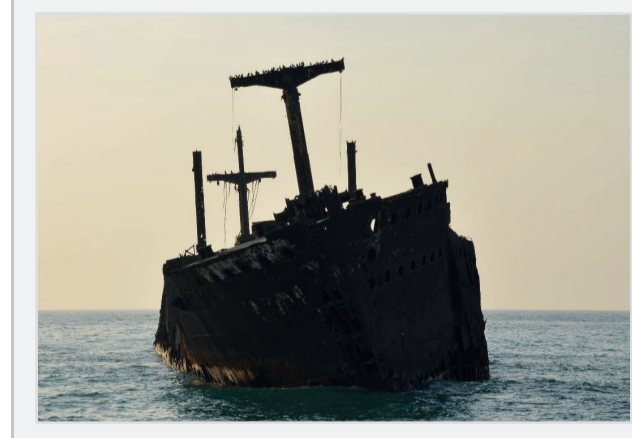
گروه فرهنگ و هنر- نمایش «گیوتین» که این روزها در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه است، روایت شهری است که مردم در آن برای مردن با گیوتین با یکدیگر رقابت می‌کنند. فرشید ذوالفقاری نویسنده و کارگردان نمایش «گیوتین» که در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه رفته است، درباره روند شکل‌گیری این اثر نمایشی گفت: بعد از اجرای نمایش «محاکمه النا» متن «گیوتین» را نوشتم و به دنبال اجرای این اثر بودیم. حدود یک سال درگیر تمرین نمایش «گیوتین» بودیم تا کار برای اجرا آماده شد.

به همان مکعب‌ها ایجاد می‌شود. ذوالفقاری با اشاره به اینکه مدت‌زمان اجرای «گیوتین» ۷۰ دقیقه است، یادآور شد: متن اولیه ما حدود ۱۱۰ دقیقه بود ولی سالن پیدانمی کردیم زیرا اجازه این زمان اجرا نمی‌دادند. در بازنویسی مدت‌زمان به ۸۵ دقیقه رسید ولی باز هم سالن‌ها با اجرای نمایش ما با ایسن مدت‌زمان موافقت نکردند و در نهایت سالن شهرزاد به ما اعلام کرد برای اینکه زمان‌بندی‌هایشان به هم نریزد کار باید نهایتاً ۷۰ دقیقه باشد و ما هم در بازنویسی آخر کار راه ۷۰ دقیقه رساندیم.

عکس: بهنام خرم‌دل

آخرین نفس‌های یادگار جزیره

اقتصاد کیش | پروتیراژترین و با سابقه ترین نشریه جزیره کیش | گسترده ترین شبکه اطلاع رسانی داخلی منطقه آزاد کیش | روزنامه